

พระราชกฤษฎีกา

ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้
ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๘
วรรคสอง (๑) แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๔
ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณ
สมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. ๒๕๓๕ ”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ถอนสภาพที่ดินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

ซึ่งมีเนื้อที่ประมาณ ๓๒ ไร่ ๓ งาน ๑๒ ตารางวา ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

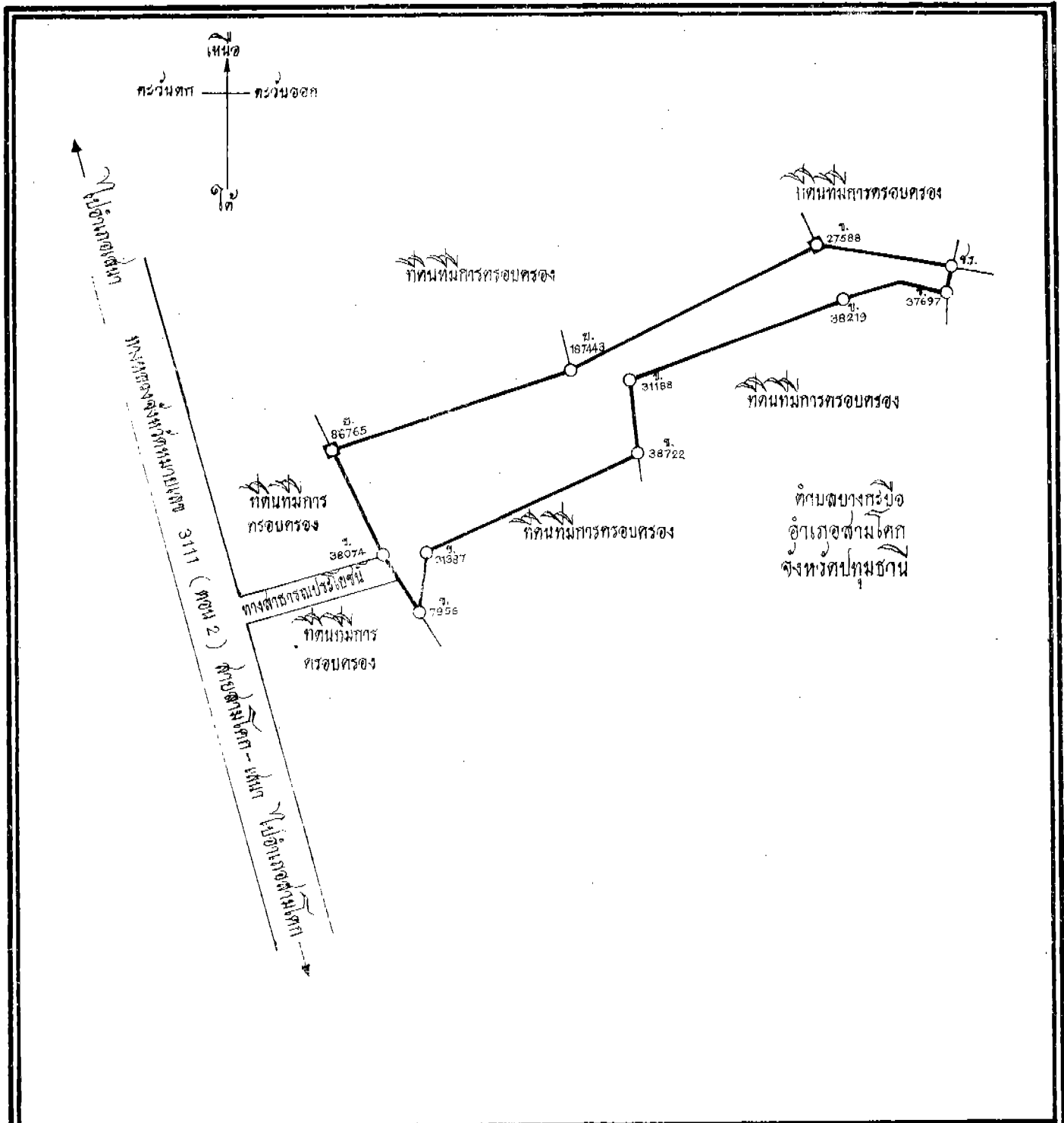
อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

แผนที่ทางพระราชกฤษฎีกาก่อนสถาปนาเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน
ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี
พ.ศ. ๒๕๓๕

เนื้อที่ประมาณ ๓๒ ไร่ ๓ งาน ๑๒ ตารางวา
มาตราส่วน ๑ : ๖,๐๐๐

๐ ๖๐ ๑๒๐ ๑๘๐ ๒๔๐ ๓๐๐ ๓๖๐ ๔๒๐ เมตร

เครื่องหมาย

แนวเขตที่ดินที่ครอบครอง
ทางหลวง ถนน

ผู้ดำเนินการก่อสร้างและควบคุมที่ดินของรัฐ

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมที่ดิน

(นายบุญชู จันทร์สุวรรณ) (ผู้ตรวจราชการแผ่นดิน)

(นายวิชาญ จันทร์สุข) (ผู้ตรวจราชการแผ่นดิน)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากที่ดินสาธารณะประโยชน์ดอนช้างบุญ ในท้องที่ตำบลบางกระบือ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เนื้อที่ประมาณ ๓๒ ไร่ ๓ งาน ๑๒ ตารางวา ซึ่งพลเมืองเคยใช้ร่วมกันเป็นที่พักสัตว์ในฤดูน้ำหลากและฤดูทำนาประมาณ ๘๐ ปี โดยมีหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง เลขที่ ๓๖๘๖/๒๕๑๔ ปัจจุบันปรากฏว่าพลเมืองได้เลิกใช้ประโยชน์ในที่ดินนั้นแล้ว สมควรถอนสภาพที่ดินดังกล่าวจากการเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เพื่อมอบหมายให้กรมราชทัณฑ์ใช้เป็นที่ตั้งเรือนจำ จังหวัดปทุมธานี จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้